

IN HET CAFÉ VAN MIE PAP

Blijspel in drie bedrijven

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN HET CAFÉ VAN MIE PAP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MIE PAP - weduwe, waardin van het café. Stevige tante. Verdient graag geld.

RIE - dochter van Mie. Wil onder het strenge juk van haar moeder uit. Is verliefd op Olivier van Peppelenbosch. Verzint een list om geen non te moeten worden

MARIEKE - vrouw van Teun, vrouw met een feministische inslag. Heeft moderne opvattingen. Komt tot uitdrukking in woord, gebaar en kleding.

NEL - moeder van Teun, bezitterig naar haar zoon toe, klagerige type. Kan niet overweg met schoondochter Marieke.

DIEN - zwervster. Zeer nieuwsgierig. Weet alles van iedereen. Probeert overal munt uit te slaan.

TEUN - man van Marieke. Zit nog onder de knoet van moeder Nel. Kan niet tegen ruzie. "Halfzacht" iemand.

TINUS - zwerver. Blind. Is zgn. "met de helm op geboren". Kan in de toekomst zien. Simpel figuur.

OIIVIER VAN PEPPELENBOSCH - jonge man, is verliefd op Rie. Gaat ver in de liefde voor Rie. Is verlegen naar de meisjes toe.

BARONESSE VAN PEPPELENBOSCH - moeder van Olivier. Heeft het hoog in de bol. Wil niet dat haar zoon met "het gewone volk" omgaat.

PASTOOR - lust graag een borreltje. Ziet overal een mogelijkheid in om te drinken. Probeert Rie te overtuigen dat ze non wordt.

ZR. ALLEGONDA - zus van de pastoor. Komt onverwacht uit de missie over op vakantie bij haar broer. Vrouw van de wereld.

DECOR:

Stelt een eenvoudig café voor. Rechts is de deur van binnenkomst. In de achterwand is rechts deur privé en links een zeer eenvoudige tapkast met wat glazen en flessen. Verder enige zeer eenvoudige tafels met stoelen. Achter de tapkast een rek met enige flessen. Glazen op de tapkast. Het geheel ademt een zeer eenvoudige, armoedige sfeer van de dertiger jaren uit.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek op gaat is Rie op haar knieën bezig met dweilen, ze zingt een lied.

Mie Pap (*gekleed in zeer eenvoudige kleding, schort aan*): Kind, schreeuw toch niet zo hard. Ze horen je buiten op straat zingen. Nou ja, zingen, het is meer kwelen.

Rie (*doorgaan met schoonmaken*): Moeder, laat me toch. Heb ik eens een keertje goede zin, mag dat weer niet.

Mie Pap (*op toog hangen*): Ik weet wel waarom jij goede zin hebt.

Rie: Is dat zo?

Mie Pap (*knikt*): Jawel, jij denkt dat hij vandaag weer komt.

Rie (*ophouden met werken, rechtstaan*): Misschien komt hij vandaag wel, ja.

Mie Pap: Kind, hij gebruikt je.

Rie (*fel*): Dat niet. Hij.. hij ziet me graag.

Mie Pap: Welke man ziet een jong meisje niet graag. (*zucht*)

Leer me de mannen kennen. (*wijst emmer en dweil*) Vooruit, ga verder met dweilen. De eerste klanten kunnen zo komen.

Rie (*weer verder met dweilen*): U kunt het niet hebben dat hij me aardig vindt.

Mie Pap: Dat is het niet. (*zet wat glazen goed*) Ik kan niet hebben, dat een man een meisje gebruikt, vooral als dat meisje mijn dochter is.

Rie: Die volwassen is.

Mie Pap: Maar waar ik nog steeds de baas over ben. Kind, toen je vader stierf, (*hand op hart, naar boven kijkend*) God hebbe zijn ziel en dat hij moge rusten in vrede, heb ik mezelf beloofd, dat ik goed op jou zou passen en dat doe ik nog steeds en zal ik blijven doen, al blijf je heel je leven bij mij.

Rie (*mopperend*): Dat zal ik niet doen moeder. En dat u op mij let, merk ik. Ik mag niets. Ben nooit alleen met Olivier.

Mie Pap: Wat zei je?

Rie (*druk doende*): Ik? Niets. Zei dat de vloer zo vies is.

Mie Pap: Nou ja, laat ook maar. Ik ga nog even naar achteren. (*af deur privé*)

Rie (*verder met dweilen*): Heb ik eens een keertje de man van mijn dromen ontmoet, mag het weer niet. (*zucht*) Het is toch zo'n lieverd, die Olivier.

Nel (*op deur binnenkomst, schort aan*): Dag kindje.

Rie (*schrikt*): O, dag Nel. Ik schrok van jou.

Nel: Zag het. Wat ben je toch druk aan het werk?

Rie: Alles moet weer schoon zijn voor de klanten komen.

Nel: Je hebt gelijk. Waar is je moeder?

Rie: Die is achter. Zij..

Mie Pap (*op met een paar glazen, naar tapkast*): Och kijk, daar is Nel.

Nel (*naar tapkast*): Dag Mie. (*zucht*)

Mie Pap: Is het weer zover? (*Nel knikt*)

Rie (*nieuwsgierig omhoog kijken*): Wat is weer zover?

Mie Pap (*tot Rie*): Niets. Ga jij nu maar verder met schoonmaken. (*Rie verder met dweilen*)

Nel: Gisteravond was het weer ruzie. (*hoofd schudden*) Ik snap Teun niet.

Mie Pap: Ja meid, liefde is blind.

Rie: Liefde? Wie is er verliefd?

Mie Pap: Ik had toch gezegd dat je verder moest gaan. Hoe ver ben je nu?

Rie (*opstaan*): Met dweilen klaar.

Mie Pap (*wijst achter*): Ruim dan achter maar op. (*Rie aarzelend emmer oppakken*) Nou, schiet op. We hebben nog meer te doen.

Rie (*mopperend af*): We, we. Ik moet hier alles doen. (*af*)

Mie Pap (*hard*): Net alsof ik niets doe, zeker? (*schudt hoofd*) Kinderen.

Nel (*zucht*): Breek me de bek niet open, Mie.

Mie Pap: Maar vertel Nel. Wat is er gisteren weer gebeurd?

Nel: Nou, komt die madame eindelijk eens thuis. Vraag me niet waar ze geweest is, maar ze kwam net voor het eten thuis. Teun was zelfs allang thuis.

Mie Pap: Wat? Was Teun al thuis en zij nog niet? (*schudt hoofd*)

Nel: Op zich is dat al vreemd natuurlijk, maar goed. Vraagt Teun natuurlijk waar ze geweest is.

Mie Pap: Heel normaal. Een man mag toch wel weten waar zijn vrouw geweest is.

Nel: Dacht ik ook. Begint ze me daar toch uit te pakken.

Mie Pap: Uit te pakken? (*nieuwsgierig naar voren leunen*) Wat had ze dan allemaal bij zich?

Nel (*verbaasd*): Allemaal bij zich? Wat bedoel je?

Mie Pap: Nou, ze begon toch uit pakken, zei je. Vraag ik wat ze begon uit te pakken.

Nel: Och kind, ik bedoel dat ze kwaad werd.

Mie Pap: O, dat? Ze werd kwaad omdat, Teun vroeg waar ze geweest was?

Nel: Precies. Ze begint zo uit te pakken dat de honden er geen brood van lusten.

Mie Pap: Hebben jullie dan voortaan een hond?

Nel (*geïrriteerd*): Nee, dat is weer zo'n uitspraak. Zo erg was het.

Mie Pap: O ja, en toen?

Nel: Ja, je kent Teun, hè. Hij zei niets meer en ging de krant zitten lezen.

Mie Pap (*schudt hoofd*): Het wordt echt te gek.

Nel: Maar het mooiste komt nog.

Mie Pap: Wat? Is dat nog niet alles dan?

Nel: Nee hoor. Zegt ze opeens dat ze werk heeft.

Mie Pap (*slaat hand voor de mond*): Wat? Ze heeft werk? Een getrouwde vrouw heeft werk?

Nel (*knikt*): Inderdaad. Nou, je begrijpt, toen kon ik niet meer zwijgen. Ik zeg dus, dat een getrouwde vrouw thuis moet zijn om voor het huishouden en (*stoot Mie aan*) voor de kinderen te zorgen.

Mie Pap (*knikt*): Groot gelijk. Je hebt groot gelijk. En wat zei ze toen?

Dien (*op deur binnenkomst, zeer armoedig gekleed*): Hebben jullie nog iets te eten voor een arme vrouw?

Mie Pap (*zucht*): Daar hebben we haar ook weer.

Nel: Als je eens werk ging zoeken?

Dien (*naderbij, klagerig*): Och, je moest eens weten hoe een pijn mijn ellebogen doen. (*pakt ellebogen vast*) Zij steken en zijn gezwollen. Komt door de kou en het nat.

Nel: En dat je het achter je ellebogen hebt.

Dien (*kijkt achter ellebogen, schudt hoofd*): Daar is niets te zien. Ze doen alleen pijn.

Nel (*wegwerpgebaar*): Och, laat ook maar.

Dien (*gaat aan tafeltje zitten*): Ik mag hier toch wel even zitten, he?

Mie Pap (*knikt*): Zolang je je mond maar houdt.

Dien: Mij zal je niet meer horen.

Mie Pap (*tot Nel*): En toen?

Nel: En toen? (*wijst Dien*) Weet ik wat je met haar moet doen.

Mie Pap: Nee, dat bedoel ik niet. Ik bedoel met Marieke.

Nel: Waar was ik ook weer?

Mie Pap: Nou, je vertelde haar dat een getrouwde vrouw thuis moest zijn om voor het huishouden te zorgen en voor de kinderen.

Nel: O ja. Nou, toen zei ze dat dat hopeloos ouderwets was en dat ze bovendien nog geen kinderen wilde. (*Mie hand voor de mond. Dien leunt achterover zodat ze gesprek kan volgen*)

Nel: Ik zei toen dat dat (*wijst omhoog*) alleen de Heer in zijn hand had.

Mie Pap: Nou, niet alleen Die, maar ik weet wat je bedoelt. En toen?

Nel: Nou, ze lachte eens en zei dat ik me er verder niet mee moest bemoeien en dat ik blij mocht zijn dat ik bij hun in mocht wonen. Als ik het er niet mee eens was, moest ik maar naar het armenhuis gaan.

Dien: En daar is het niet best.

Mie Pap (*tot Dien*): Ik had toch gezegd dat je je mond moest houden. En nu?

Nel: Nu? Wat bedoel je?

Mie Pap: Ga je nu naar het armenhuis?

Nel: Ben je gek zeg. Ik gooi me nog net zo lief in het ven een eindje verder op.

Dien: Dat is koud. Het water is erg koud. (*schudt hoofd*) Zou het niet doen.

Mie Pap: Hou nou toch eens je mond. (*wijst Dien*) Maar ze heeft wel gelijk. Het water is te koud. Kun je beter doen als het weer iets beter is.

Nel: Dus ik zwijg weer eens. (*zucht*) Voor de zoveelste keer.

Mie Pap: Ik snap niet van wie ze die streken heeft. Dat is toch niet normaal meer?

Nel: Ja, en weet je, (*snikt*) mijn Teuntje is helemaal niet gelukkig. Hij verlangt zo naar kindjes. (*snikt*)

Mie Pap: Wordt onderhand ook wel tijd, ja. Ze zijn al een tijd getrouwd en nog steeds niets.

Dien (*gebaar dikke buik*): Nog steeds niets? (*Nel schudt hoofd*)

Mie Pap: Misschien moet mijnheer pastoor eens met haar gaan praten?

Dien: Dat is een goed idee. Mijnheer pastoor is een goed mens. Geeft mij ook altijd iets te eten. Jammer, dat hij graag iets teveel van de miswijn lust. (*gebaar van drinken*)

Nel: Och, ieder mens heeft zijn gebrek.

Mie Pap: Klopt. (*zucht*)

Nel: Maar dat van die pastoor is een goed idee. Ik ga direct naar hem toe. Mie, tot straks. (*af deur binnenkomst*)

Mie Pap: En kom straks terug om te vertellen wat mijnheer pastoor verteld heeft.

Rie (*op deur privé*): Achter is alles opgeruimd, moeder.

Mie Pap: Mooi.

Rie: Wat wist Nel?

Mie Pap: Iets wat voor jouw oren niet bestemd is. (*Dien schudt hoofd*) Alleen maar voor volwassenen. (*Dien knikt*)

Rie: Maar moeder, ik ben toch al volwassen?

Mie Pap: Volwassen? Kind, laat me niet lachen, je denkt dat je volwassen bent omdat hij hier komt.

Dien (*nieuwsgierig*): Hij?

Rie: Hij ja.

Mie Pap (*tot Dien*): Bemoei je er niet mee. (*Dien schudt hoofd*)

Rie: Maar moeder, ik ben..

Mie Pap: Ik wil er geen woord over horen. Hoor je dat? (*Dien knikt heftig*)

hoofd)

Rie (*smekend*): Maar moeder..

Mie Pap (*loopt deur privé*): Geen woord, hoor je? Je ziet hem niet meer, begrepen? Ruim maar wat op, of zoiets. (*af*)

Rie (*richting deur*): Maar moeder, hij..

Dien: Je hebt je moeder gehoord, Rie, ze wil er geen woord over horen.

Rie: Maar ik wil alleen maar zeggen.. (*machteloos gebaar*) Ze wil niet luisteren.

Dien (*klopt op stoel naast zich*): Kom maar bij tante Dien. Die wil wel luisteren. (*Rie wil gaan zitten. Dien houdt haar tegen*) Zou je misschien een jonge in willen schenken? (*rikt*) Ik heb het koud, het is wat killetjes buiten.

Rie: Ik weet niet of moeder dat... (*wijst deur privé*)

Dien: Die vindt het vast goed. Bovendien kan ik (*pakt oren vast*) heel goed luisteren naar jou. (*duwt Rie richting bar*)

Pak nu maar. Het hoeft geen vol glaasje te zijn. Een beetje minder mag ook. Vooruit nu maar. (*weer duw*)

Rie: Vooruit dan maar. Maar niets tegen moeder zeggen, hè? (*kijkt naar deur, loopt naar bar, inschenken*)

Dien: Natuurlijk niet, kind. Mijn lippen zijn verzegeld. Ik zal niets zeggen. (*schudt hoofd, wrijft in handen. Rie wil borrel aan Dien geven, borrel stil houden*)

Olivier (*op deur binnenkomst, zeer net gekleed, hoed op*): Goedendag.

Rie (*geschrokken, borrel hoog houden*): Olivier van Peppelenbosch.

Olivier (*hoed af*): Ik.. ik ben het inderdaad, Rie.

Rie: Ik.. ik had u niet verwacht.

Olivier (*hoed voor borst houden*): Ik.. ik was in de buurt en dacht, ik ga even langs.

Rie (*nog steeds borrel buiten bereik Dien*): Wat.. wat vriendelijk van u.

Olivier: Ik.. ik hoop niet dat u het mij euvel duidt, maar.. (*stap dichterbij Rie*) maar de drang was echt te sterk. (*stap dichterbij*) Ik.. ik moest u even zien.

Rie: Maar Olivier, u maakt mij verlegen. Ik sta helemaal te trillen.

Dien (*pakt haastig glaasje uit handen Rie*): Dan zal ik dit maar eerst pakken, zonde als je zou morsen. (*drinkt haastig, smakkend geluid*)

Olivier: Ik zie dat u bezoek heeft. Zal ik later terug komen?

Dien: Doe maar net alsof ik er niet ben, jonkheer Olivier.

Olivier (*tot Dien*): Bijzonder vriendelijk van u.

Dien (*glaasje omhoog, drinken*): Proost.

Olivier (*tot Rie*): Ik breng u toch niet in eh.. verlegenheid?

Rie (*schudt hoofd*): U brengt mij nooit in verlegenheid. Het is alleen, (*hoofd gebogen*) alleen.. (*hoofd dieper buigen*)

Olivier (*haastig naderbij, legt hoed op tafel, onhandige gebaren om Rie vast te pakken, niet vast pakken*): Maar Rie, wat is er? Heb ik iets verkeerd gezegd?

Dien (*schudt hoofd, wijst*): Niet jij, Olivier, maar haar moeder.

Olivier: Je moeder? Wat is er met je moeder?

Rie: Van mijn moeder.. van mijn moeder..

Olivier (*onhandige gebaren*): Wat, van jouw moeder?

Dien (*houdt glaasje omhoog*): Van haar moeder mogen jullie elkaar niet zien. Krijg ik een borrel van jou, jonkheer Olivier?

Olivier (*verbaasd*): Borrel? Eh ja.. (*tot Rie*) klopt dat, wat.. eh.. die mevrouw zegt?

Dien (*kijkt om*): Mevrouw? (*wijst zichzelf*) Hij zegt mevrouw tegen mij. (*borrel nog steeds omhoog. Oliver knikt met gebogen hoofd*)

Dien: Hoor je dat Rie? Ik krijg een borrel van jonkheer Olivier. (*drinkt haastig borrel leeg, met vinger door glaasje, smakkend geluid*) Zo, die is goed leeg. (*glaasje omhoog*)

Olivier: Rie.. klopt het van.. van je moeder?

Rie (*knikt met gebogen hoofd*): Ja, dat klopt. Ze wil niet dat wij elkaar nog zien. Ik.. (*snikkend af*)

Olivier: Rie.. maar Rie. (*paar passen naar deur privé*)

Dien (*glaasje nog steeds omhoog*): Zou er niet achter heen gaan Olivier. Haar moeder is achter.

Olivier (*besluiteloos*): Nee, dan lijkt het me beter dat ik dat niet doe. (*draait om, gezicht naar zaal*) Maar ik kan Rie toch niet zomaar laten gaan?

Dien (*nog steeds glaasje omhoog*): Het lijkt me toch beter dat je dat doet.

Olivier (*omdraaien, rug zaal, paar passen deur*): Ik kan het niet. Ik ga naar haar toe en zeg dat ik van haar hou. (*omdraaien, gezicht zaal*) Ik durf niet.

Dien: Ja, dan houdt het op. Maar je bent al aardig dicht in de buurt van de bar. Kun je misschien mijn borreltje eens vullen?

Olivier (*besluiteloos*): Zal ik het toch doen? (*omdraaien, rug naar zaal*) Ik doe het. (*paar passen naar deur, zucht, omdraaien, gezicht naar zaal*) Ik durf toch niet.

Dien: Zeg, doe me een plezier en hou alsjeblieft op met dat gedraai. Ik word er dol van, je lijkt wel een tol. (*zwaait met borrel*) Vul je hem even?

Olivier (*zakt op stoel*): Ik weet niet meer wat ik moet doen. We houden van elkaar en nu.. nu mag zij mij niet meer zien. En mijn moeder.. (*schudt hoofd*) Wat moet ik doen?

Dien: Misschien dit borreltje vullen?

Olivier: U toch met dat borreltje. Doe het zelf, mens.

Dien (*opstaan*): Dat is tegen geen dove gezegd. (*naar bar lopen*)

Olivier (*opstaan*): Ik ga naar huis. Kan ik op mijn kamer een tactiek uitdenken. (*fel*) Maar ze moeten niet denken, dat ze van me af zijn. Ik kom terug. Ik vecht voor mij geliefde. (*felle passen af, even later hoofd door deur*) Hallo, mevrouw?

Dien (*omkijken, naar zichzelf wijzen*): Ik?

Olivier: Ja u. Zou u tegen Rie willen zeggen dat ik terug kom?

Dien: Maar natuurlijk, jonkheer Olivier. Zeg, het is toch goed dat ik op jou kosten een.. (*wijst fles*)

Olivier: Maar natuurlijk. Ik betaal. (*af*)

Dien (*pakt fles, borrel inschenken, leegdrinken, naar deur privé kijken, inschenken, leegdrinken, naar deur privé kijken, inschenken, leegdrinken*): Hè, dat smaakt. Daar wordt een mens warm van. (*kijkt weer deur privé, inschenken*) Nog eentje om het af te leren. (*loopt met borrel naar tafel, zitten*) Kijk nou toch, die Olivier is zijn hoed vergeten. (*pakt hoed, bekijken, opzetten*) Dat is goed voor de koude oren. (*wrijft in handen*) Wat kan een mens het toch goed hebben.

Tinus (*op, zeer armoedig gekleed, zonnebril op, stok in handen*): Volk.

Dien (*zucht*): Tot nu toe dan toch.

Tinus (*blijft staan, snuift hoorbaar*): Dien? Ben jij hier? (*Dien niets zeggen. Tinus paar passen dichterbij, met stok tikken*) Dien? (*snufft hoorbaar*) Ik weet dat je er bent. Ik ruik je.

Dien (*ruikt onder armen, vies gezicht*): Ik ben hier Tinus. Kom maar hier zitten. (*tikt op stoel*)

Tinus (*tikkend naar stoel*): Ben je hier alleen? (*Dien knikt*) Ik vroeg je wat.

Dien: Ja, ik ben hier alleen. Ga nu maar zitten. (*Tinus wil naast stoel gaan zitten*) Ho, stop, eerst voelen en daarna pas gaan zitten. Je zit bijna naast de stoel.

Tinus: O, dank je. (*voelt stoel, zitten, snufft*) Je hebt een borrel.

Dien: Heb ik gehad.

Tinus: Gehad. Van wie? Wie geeft jou nou een borrel? (*schudt hoofd*) Die is niet goed wijs.

Dien: Hoor hem. Niet goed wijs. Kijk naar jezelf, man.

Tinus: Ik..

Mie Pap (*op deur privé*): O nee, hè. Ze zijn nu al met twee.

Tinus: Hallo Mie. Alles goed?

Mie Pap: Jawel. Tenminste, dat denk ik. (*handen in zij*) Dien, hoe kom jij aan die borrel?

Dien: Borrel? (*schuift borrel voor Teun*) Welke borrel?

Mie Pap: Die je net voor Teun zet.

Teun: O, dank je wel. (*voelt even, pakt borrel, opdrinken*) Dat smaakt.

Dien (*wil beletten, te laat*): Potverdorie. Nou drinkt ie hem nog op ook.

Mie Pap: Ik denk dat het tijd is dat jullie gaan. Ik..

Teun (*op, overall aan, pet op*): Goedendag allemaal. (*iedereen groet terug. Gaat apart aan tafeltje zitten, zucht*) Mie, geef me maar een jonge.

Mie Pap (*achter bar inschenken*): Maar natuurlijk, jongen. Kom je nu recht van je werk?

Teun (*knikt*): Ja, ik dacht, ik ga eerst naar Mie. Eerst iets drinken. Eerst het stof uit mijn keel spoelen. Eerst..

Dien: Wat moed indrinken.

Teun (*knikt*): Vooral dat.

Mie Pap: Wil jij je daar niet mee bemoeien? Ik.. (*loopt Teun met borrel, neerzetten*) Hier jongen. Drink maar lekker op.

Teun (*neemt slok*): Ze heeft wel gelijk, Mie. Ik.. (*schudt hoofd*)

Mie Pap: Ik heb het gehoord, jongen. Het valt niet mee met zo'n vrouw, hè?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto